

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບິ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ຈົ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 1:1-17; 3:1-4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ 1:1-4:19

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕຽນທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການບໍ່ສຸພາບ, ແຕກພັກແຕກພວກ, ອິດສາ ຣິສຍາ, ນິນທາສໍ່ສຽດ ແມ່ນຈະບໍ່ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກາງແຂນຂອງພຣະຄິດ ແລະກໍຍັງເປັນເຄື່ອງໝາຍຂອງ ການບໍ່ເຕີບໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານດ້ວຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະມີຊັບຊະນະຕໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຊື່ຊ່ອງທາງໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວິທີທາງທີ່ຈະເອົາຊະນະ ພ້ອມທັງ ຊາວໂລກແລະຄຣິສຕຽນດ້ວຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເປີດຫົວເຮືອງຂອງ ປຶ້ມ ໂກຣິນໂທຄຣູຕ້ອງເວົ້າປັດທະຍັງເສັຍກ່ອນ ເພື່ອເປັນການແນະນຳ ໂດຍສະເພາະ ຈິດໝາຍ 1 ໂກຣິນໂທ ແມ່ນຈະເວົ້າເຖິງເຮືອງຄວາມຮັກ ແລະເຮືອງຄວາມເປັນອັນ ນຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງໂບດ.
2. ອ່ານຄຳຖາມ ເບີ 1 ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ໂບດມີການແບ່ງແຍກກັນໃນທຸກວັນນີ້? ເປັນຫຍັງສະມາຊິກຈຶ່ງຍ້າຍອອກຈາກໂບດນຶ່ງແລ້ວໄປຢູ່ນຳອີກໂບດນຶ່ງ?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ໃນກະດານໃຫ້ຄຣູຂຽນຫົວຂໍ້ບົດຮຽນ

ຈົ່ງຢູ່ຮ່ວມກັນ

ການຂຶ້ນຕົ້ນຂອງຈິດໝາຍ (1 ໂກຣິນໂທ 1:1-9)

ຮຽກເອີ້ນໃຫ້ເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ (1 ໂກຣິນໂທ 1:10-17)

ການຮ່ວມກັນ (1 ໂກຣິນໂທ 1:18-2:16)

ການເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນ (1 ໂກຣິນໂທ 3:1-4)

4. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 1:1-9 ແລ້ວຄຣູຈະປາທະກະຖາຈັກໜ້ອຍໜຶ່ງໂດຍອີງໃສ່ເຈ້ຍບົດຮຽນ. ໃຊ້ແຜນທີ່ປະເທດໂຣມັນສມັຍຂອງໂປໂລ. ເພື່ອຈະໄດ້ຊື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນວ່າເມືອງໂກຣິນໂທ ຕັ້ງຢູ່ໃສ. ອະທິບາຍອີກວ່າເມືອງໂກຣິນໂທເປັນຢ່າງໃດ. ຟັງໃຫ້ດີ ໃນຂໍ້ 4-9 ທີ່ໂປໂລໄດ້ເວົ້າ ໄວ້ແລ້ວ .
5. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ, ຮຽກຮ້ອງຫົວໃຈທີ່ມີບັນຫາ ຕ້ອງການໃຫ້ມີຜູ້ອ່ານໃນຂໍ້ 10-17 ແລະໃຫ້ນັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມເຫລົ່ານີ້:

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກມັກຜູ້ນໍາຄົນນັ້ນ, ມັກຜູ້ນໍາຄົນນີ້?
 ເປັນຫຍັງສະມາຊິກຈຶ່ງສັດຊື່ຕໍ່ຜູ້ນໍາຄົນນັ້ນຄົນນີ້ ?
 ໂບດຈະຈະເຮັດໄດ້ຢ່າງໃດ ຖ້າພວກເຮົາຫາກຍັງແຕກພັກແຕກພວກກັນຢູ່?
 ພວກເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງໃຜ?

6. ໃຫ້ເບິ່ງໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ “ເນື້ອໃນ”
 ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເບິ່ງປວັດເບື້ອງຫລັງຂອງມະນຸດ ຖ້າພຣະອົງຈະເອີ້ນເອົາຜູ້ໃດ?
 ໂປໂລໃຊ້ຄວາມຣະມັດຣະວັງໃນຄໍາເວົ້າກ່ຽວກັບການກ່າວເຖິງພຣະເຢຊູແລະໄມ້ກາງແຂນ
 ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດເປັນຜູ້ນໍາພາພວກເຮົາໃນການກ່າວຄວາມຈິງ.

7. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ ການປຸກໃຫ້ຕົ້ນຂອງໂປໂລ 1 ໂກຣິນໂທ 3:1-4.
 ວາງຄໍາຖາມ: ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ, ໃນການທີ່ໂປໂລໃຊ້ຖ້ອຍຄໍາຢ່າງນີ້?
 ພື້ນອງຊາວໂກຣິນໂທຈະຮັບຖ້ອຍຄໍານີ້ຢ່າງໃດ?
 “ຈຶ່ງຈະເຮັດຂຶ້ນ” ນີ້ເປັນຄໍາເວົ້າທີ່ໃຊ້ໄດ້ຫລາຍສມັຍ. ຖ້າວ່າພວກເຮົາຫາກມີບັນຫາ
 ໃນສມັຍນີ້ ພວກທ່ານຄິດບໍ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຍັງຈະຕິດໄປເຖິງຊົ່ວລູກຊົ່ວຫລານຂອງພວກ
 ເຮົາ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ເປັນຫຍັງຄະນະບັບຕິສຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງມີບັນຫາຫລາຍໃນການແຕກແຍກ?
 ປວັດຄວາມເປັນມາຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່?
9. ພວກເຮົາຈະຮັບບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກບົດຮຽນນີ້?
10. ຈຶ່ງເປັນນໍາໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ
11. ອະທິຖານແລ້ວຕຽມຕົວເຂົ້ານະມັສການເພື່ອຮຽນທີ່ຈະເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະເຢຊູ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ຢູ່ຢ່າງມີຣະບຽບແລະມີສິລທັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ 5: 1-13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕະຈັກເປັນບ່ອນທີ່ເປັນຣະບຽບມີສິລທັມ ການເປັນຢູ່ຕ້ອງເປັນຣະບຽບມີສິລທັມ ສະນັ້ນການຢູ່ທີ່ບໍ່ເປັນຣະບຽບ ບໍ່ມີສິລທັມ ບໍ່ຄວນມີຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຄຣິສຕະຈັກຈະເປັນຣະບຽບມີສິລທັມໄດ້ຄືແນວໃດ ຖ້າຫາກຍັງມີພວກຟາຣີຊາຍປະປົນຢູ່.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ສລຸບຄຳສອນຂອງໂປໂລ ໃນການຢູ່ຢ່າງເປັນຣະບຽບມີສິລທັມ ໃນຄຣິສຕະຈັກ ແລະອະທິບາຍໃນຄຳແນະນຳຕ່າງໆ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

12. ຖາມນັກຮຽນ ວ່າມີຈັກຄົນບໍ່? ທີ່ມີປະສົບການໃນການເຮັດ ປາຕັງໂກ (ຈັບກ້ວຍ) ວິທີປະສົມແປ້ງພູ, ປະສົມເຊື້ອແປ້ງ ເຮັດຢ່າງໃດ? ມີນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເວົ້າເຮືອງເຊື້ອແປ້ງ. ນັກຮຽນຄົນໜຶ່ງທີ່ຮູ້ຈັກເຮັດ, ຈະອອກມາອະທິບາຍເຖິງການເຮັດເຂົ້າໜົມປາຕັງໂກ.

13. ບອກນັກຮຽນວ່າວັນນີ້ ຈະໄດ້ຮຽນເຮືອງ ເຊື້ອແປ້ງ.

ຄູຈະອະທິບາຍກ່ຽວກັບການຂຍາຍຕົວຂອງເຊື້ອແປ້ງ, ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມບາບ ຫລືວ່າສິລທັມ. ຖ້າຄວາມບາບຫາກໄດ້ຝັງຢູ່ໃຈຄຣິສຕະຈັກແລ້ວ ມັນກໍຈະແຜ່ລາມອອກໄປ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

14. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-2 ແບ່ງອອກເປັນສອງໝວດ ແຕ່ລະໝວດໃຫ້ຕັ້ງໃຈຟັງ ໝວດໜຶ່ງໃຫ້ຈັບເອົາບັນຫາໜຶ່ງ; ໝວດທີສອງໃຫ້ຈັບເອົາບັນຫາໜຶ່ງ ຄູຈະນຳພາການສົນທະນາ

15. ຫລັງຈາກນັ້ນ ຄູຈະເອົາເຈ້ຍແລະສິດຳໃຫ້ນັກຮຽນປະກອບສ່ວນໃຫ້ຂຽນລົງເບື້ອງໜຶ່ງວ່າ
(0) ເຫັນພ້ອມ, ແລະອີກເບື້ອງໜຶ່ງວ່າ (1) ບໍ່ເຫັນພ້ອມ

ເອີ້ນນັກຮຽນໃຫ້ຍືນຊື່ນໃຫ້ຄວາມເຫັນ. ມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດໃນພຣະຄຳພີ. ການຜິດສິລທັມ
ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຫລວງຫລາຍໃນໝູ່ຄຣິສຕະຈັກທຸກວັນນີ້. ໃຫ້ນັກຮຽນຕັດສິນເບິ່ງວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດ.
ຢ່າລືມວ່າພຣະເຢຊູຊົງກ່າວວ່າຢ່າຕວງທະນານໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ.....

16. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 5:3-8 ໂປໂລມີແນວຄິດຢ່າງໃດໃນການທີ່ສະມາຊິກຂອງໂບດ
ເປັນຢ່າງນັ້ນ?

ຕ້ອງຮະມັດຮະວັງຫລາຍທີ່ສຸດ.
ເຊື້ອແບັງໜ້ອຍດຽວເຮັດໃຫ້ເຂົ້າຈີ່ທັງກ້ອນພູຂຶ້ນໄດ້.
ຖ້າບໍ່ຮະມັດຮະວັງ ແບັງກ້ອນໃໝ່ອາດຈະດຶກວ່າ

17. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 5:9-13 ຂຽນລົງໃນກະດານ: ບໍ່ແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງໂບດຈະໄປຕັດສິນຄົນພາຍ
ນອກ ຖາມເບິ່ງດູ ວ່າ: ເຫັນພ້ອມບໍ່; ຫລືວ່າບໍ່ເຫັນພ້ອມ
ໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃຫ້ເຫດຜົນດ້ວຍ.

“ຄຣິສຕະຈັກຕ້ອງເປັນແສງສວ່າງໃນການມີສິລທັມແລະມີຣະບຽບວິນັຍ”

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

18. ໃຫ້ສເນີຫົວຂໍ້ສັ້ນໆ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ18:15-17 ເມື່ອອ່ານແລ້ວນັກຮຽນອາດຈະບໍ່ເຫັນ
ພ້ອມດ້ວຍກັນທຸກຄົນ. ຖາມ: ພຣະເຢຊູຊົງມີແຜນການຊ່ວຍໂບດຄືແນວໃດ?

19. ຖາມຄຳຖາມໃນເຈ້ຍບົດຮຽນແລ້ວຕອບແຕ່ລະຂໍ້ລະຂໍ້ໄປ

20. ມື້ນີ້ ເປັນບົດຮຽນທີ່ຍາກຫລາຍ ພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ກ່ອນຈະປິດຫ້ອງຮຽນໃນວັນນີ້.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ໂສດຫລືແຕ່ງງານ: ກໍຈົ່ງເປັນຄຣິສຕຽນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 7:1-17, 25-35

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 7

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຈະເປັນໂສດຫລືແຕ່ງງານກໍຕາມ, ຄຣິສຕຽນຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ .

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ຈະດຳເນີນຊີວິດທີ່ເປັນໂສດຫລືແຕ່ງງານໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະອະທິບາຍຂໍ້ພຣະທັມກ່ຽວກັບການເປັນຢູ່ໃນທຸກວັນນີ້ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໂສດຫລືແຕ່ງງານ

ແຜນສຳລັບການສົດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

21. ຂຽນລົງໃນກະດານ ທຸກຢ່າງທີ່ພົບໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 7

- ເລືອກທີ່ໃຊ້ຊີວິດເປັນໂສດ
- ເພດສັມພັນໃນຊີວິດແຕ່ງງານ
- ເປັນໝ້າຍແລະແຕ່ງງານໃໝ່
- ການຢ່າຮ້າງ
- ຊີວິດທີ່ຮ່ວມກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ

ເປີດກວ້າງໃນການຮຽນໃນວັນນີ້:

- ແມ່ນຫຍັງທີ່ໂລກລ້ອມຮອບຕົວເຮົາທຸກວັນນີ້ ຄ້າຍຄືກັບພວກເຮົາ?
- ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຫຍັງແດ່ໃນຕົວຈິງ?

22. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງອ່ານ: ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້; ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ; ແລະຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30)

23. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 7:1 ຄໍາຕອບຂອງໂປໂລກໍເປັນຄໍາຕອບທີ່ງ່າຍໆ ຈະມີຫລືຈະບໍ່ມີກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ.

24. ອ່ານຕໍ່ໄປ 1 ໂກຣິນໂທ 7:2-6 ຖາມ: ໂປໂລມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດກ່ຽວກັບເພດສັມພັນໃນຊີວິດການແຕ່ງງານ. ໃນຂໍ້ 4 ຈະເຫັນວ່າເປັນຊີວິດທີ່ເຕີບໃຫຍ່ແລ້ວ. ຮູ້ຈັກຮ່ວມຢູ່ດ້ວຍກັນຢ່າງມີຄວາມສຸກ. (ຖາມນັກຮຽນວ່າມີຄວາມເຫັນຢ່າງໃດ?)

25. 1 ໂກຣິນໂທ 7:10-16 ທຸກຄົນຟັງໃຫ້ດີໆ ແລ້ວຫລັງຈາກນັ້ນຄູຈະຖາມຄໍາຖາມ.

ຂໍ້ 10 ພຣະເຈົ້າມີພຣະປະສົງໃຫ້ການແຕ່ງງານເປັນຢ່າງໃດ?

ຂໍ້ 14 ຄົນທີ່ເຊື່ອບາງທິອາດຈະນໍາຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອມາເຊື່ອນໍາໄດ້ບໍ່?

ຂໍ້ 14 ເພື່ອລູກຈະກາຍເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ (ລູກຈະບໍ່ເປັນຄົນມີປົມດ້ອຍ)

ລອງໃຫ້ຄວາມເຫັນເບິ່ງວ່າ “ຈົນກວ່າຄວາມຕາຍຈະພາກພວກເຮົາອອກຈາກກັນ” ໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ຈົ່ງເປັນຄຣິສຕຽນ.

26. ໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງ 1 ໂກຣິນໂທ 7:25-31 ໃນນີ້ແມ່ນສອນທຸກໆຄົນ ຄໍາອະທິບາຍແມ່ນຢູ່ໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ

27. 1 ໂກຣິນໂທ 7:7-9 ແລະ 23-26 ພຣະຄັມພີໃນສອງວັກນີ້ແມ່ນເວົ້າກ່ຽວກັບຄົນໂສດໂດຍສະເພາະ. ມີເຫດຜົນຫຍັງທີ່ໂປໂລບອກວ່າຢູ່ເປັນໂສດເລີຍກໍດີ? ແລະແມ່ນຫຍັງທີ່ໂປໂລວ່າອັນຕະລາຍ? ຖາມສອງຄໍາຖາມສຸດທ້າຍໃນເຈ້ຍບົດຮຽນ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

28. ແນະນໍານັກຮຽນໃຫ້ນໍາໄປໃຊ້ ເພາະທຸກຄອບຄົວກໍຄົງເກີດມີມາອາດຈະເປັນແຕ່ລະຮູບແບບ

29. ຫວັງວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຂົ້າໃຈໃນການຢ່າຮ້າງ, ການຢູ່ຄົນດຽວແລະອື່ນໆອີກ.

30. ຮ່ວມອ້ອນວອນອະທິຖານ ເພື່ອການນະມັສການໃນວັນນີ້

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຈົ່ງສລາດໃນການໃຊ້ຊີວິດກັບບ່ອນບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:

1 ໂກຣິນໂທ 8:1-13; 10:23-33

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:

1 ໂກຣິນໂທ 8:1-11:1

ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເຖິງແມ່ນວ່າການປະພຶດຂອງເຮົານັ້ນບໍ່ຜິດຫຍັງກັບຄຳສອນຂອງຄຣິສຕຽນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຄວນເຮັດຍ້ອນເຮົາມີຄວາມຮັກເພື່ອຢາກເປັນພະຍານຕໍ່ຄົນອື່ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:

ມີຫລັກການອັນໃດເພື່ອຄຣິສຕຽນຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນເມື່ອບໍ່ມີຄຳສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າອັນໃດຜິດແລະຖືກ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:

ເພື່ອຊອກເອົາຫລັກການແກ້ຕໍ່ບັນຫາໃນຊີວິດໃນເມື່ອບໍ່ມີຄຳສອນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າອັນໃດຜິດແລະຊອບເກີດຂຶ້ນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ເໝືອນກັບບົດຮຽນແລ້ວໄປນີ້ ອາຈານໂປໂລໄດ້ສອນເຖິງເລື່ອງການແຕ່ງງານໃນຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງໂກຣິນໂທ, ແລະໃນບົດນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳຕອບຂອງອາຈານໂປໂລເຖິງເລື່ອງອື່ນທີ່ຂັດແຍ້ງກັນ. ຕອນນີ້ໄດ້ປຸງເລື່ອງເວົ້າຈາກເລື່ອງກິນຊີ້ນທີ່ເຂົາເອົາໄປຖວາຍພຣະທຽມມາແລ້ວ.

ຕອນນີ້ກໍເຫັນວ່າອາຈານໂປໂລໄດ້ຟັງບັນຫາທີ່ພວກຄົນໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາ ເໝືອນກັບວ່າພວກເຮົາໄດ້ຟັງຄົນລົມກັນໃນທາງໂທຣະສັບ ເຮົາໄດ້ຍິນຝ່າຍດຽວ ບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ເວົ້າສາຍທາງສິ້ນອື່ນເວົ້າຫຍັງ. ພວກເຮົາພຽງໄດ້ຍິນຄົນຢູ່ໃກ້ເຮົາເວົ້າເທົ່ານັ້ນ. ໃນທີ່ສຸດໃນເມື່ອໃຫ້ສລຸບຜົນ ພວກເຮົາອາດຖາມວ່າ, ທ່ານໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອທ່ານເວົ້າ...? ຫລື ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າ...? ໃນເມື່ອຟັງແຕ່ຝ່າຍດຽວມັນກໍເປັນຂອງທັມມະດາຕ້ອງມີຄຳຖາມ.

ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈດີໃຫ້ຄົ້ນຫາເບິ່ງຄຳສິນທະນາຂອງອາຈານໂປໂລກັບຄຣິສຕຽນໃນເມືອງໂກຣິນໂທ. ນາງຂະໂລອາໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອາຈານໂປໂລແນວໃດເຖິງເລື່ອງຊີ້ນທີ່ຖືກເອົາໄປຖວາຍພຣະທຽມມາແລ້ວ? ຖ້າຢາກເຂົ້າໃຈດີແລ້ວກໍອ່ານສາມບົດກ່ອນນີ້ເພີ່ມຊຶ່ງເປັນປະວັດເບື້ອງຫລັງ. (1 ກຣທ 1:11) ບັນຫາກໍມີຫລາຍກວ່າການກິນຊີ້ນທີ່ຖືກເອົາໄປຖວາຍມາແລ້ວ. ອາຈານໂປໂລໄດ້ແນະນຳເຖິງເສລີພາບທີ່ຄຣິສຕຽນ

ໄດ້ຮັບເວລາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ. ອົງພຣະເຢຊູກ່າວວ່າການເຊື່ອຟັງຄໍາສອນຂອງພຣະອົງນັ້ນຈະນໍາໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ຈັກຄວາມຈິງ, “ຄວາມຈິງຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນອິສະຣະ” (ໂຍຮັນ 8:32). ອາຈານໂປໂລກໍາໄດ້ຂຽນເຖິງເຣື່ອງນີ້ໄປຫາພວກຄຣິສຕຽນໃນເມືອງຄາລາເຕັງຄີກັນ (ຄລຕ 5:1). ໂທເມືອງໂກຣິນໂທບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດແນວໃດກັບເສຣີພາບທີ່ຕົນມີຢູ່. ເວົ້າສະເພາະແລ້ວ ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າພວກເຂົາມີເສຣີພາບໃນການກິນຊີ້ນທີ່ຖືກເອົາໄປຖວາຍຮູບປັ້ນນັ້ນບໍ່? ຄໍາຕອບຂອງອາຈານໂປໂລຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ວິທີກະທໍາຕໍ່ຊີວິດໃນບ່ອນບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງວ່າຄວນເຮັດຫລືບໍ່ເຮັດ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

1. ນໍາພາອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍໃຫ້ຮູ້ວິທີທີ່ດີເພື່ອເປັນພະຍານຕໍ່ຄົນອື່ນເຖິງບັນຫານີ້.
2. ສລຸບບັນຫາຂອງຄຣິສຕຽນ ໂດຍຕັ້ງຄໍາຖາມເຖິງເສຣີພາບທີ່ຄຣິສຕຽນຮັບຈາກອົງພຣະເຢຊູ.
3. ບອກວ່າເບື້ອງຫລັງຂອງເຣື່ອງນີ້ຍືດຍາວ, ຂໍໃຫ້ສະມາຊິກຊອກຫາຄໍາຕອບໃນຫລັກການທີ່ອາຈານໂປໂລສອນເພື່ອຊ່ອຍແກ້. ໃຫ້ຂຽນຂໍ້ພຣະຄໍາພິໄສກະດານເປັນສອງດ້ານ. ດ້ານນຶ່ງເປັນຂໍ້ພຣະຄໍາພິໄສ ແລະອີກດ້ານນຶ່ງເປັນຄໍາຕອບດັ່ງຕໍ່ລຸ່ມນີ້.

<u>ຂໍ້ພຣະຄໍາພິໄສ:</u>	<u>ຫລັກການຄວນເອົາມາປະກອບໃຊ້</u>
1 ກອທ. 8:6	(ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍພຣະທັຍເທົ່ານັ້ນ; ຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍ)
1 ກອທ. 8:8-9	(ເຣື່ອງຕ່າງໆນັ້ນບໍ່ຜິດຫຍັງ; ຕ້ອງລະວັງຕົວເອງຖ້າເຮັດແລ້ວຄົນອື່ນສະດຸດບໍ່?)
1 ກອທ. 8:13	(ພວກເຮົາຍອມຖືມື່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນສະດຸດໃຈ)
1 ກອທ. 10:23	(ເຮົາມີສິດນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຕ້ອງເຮັດ)
1 ກອທ. 10:27	(ສະເລ່ງທີ່ໄປແລ້ວ, ເຮັດຫຍັງກໍໄດ້ແຕ່ຕ້ອງລະວັງ)
1 ກອທ. 10:31	(ໃຫ້ກຽດຕໍ່ພຣະເຈົ້າກ່ອນຈະເຮັດອັນໃດ)
1 ກອທ. 10:33	(ເພື່ອປໂຍດຂອງຄົນອື່ນຫລາຍກວ່າຕົວເອງ)

4. ໃຫ້ເອົາຂໍ້ພຣະຄໍາພິໄສທີ່ຂຽນນັ້ນມາເວົ້າ ແລະຮ້ອງຂໍໃຫ້ສໍາຣວດວ່າສິ່ງນັ້ນເປັນການຖືກຕ້ອງຫລືຜິດ. ເປີດໂອກາດໃຫ້ຄົນສົນທະນາກັນ. ຕົວຢ່າງຂ້າງຫລຸ່ມນີ້:
 - ທ່ານມັກໄປເບິ່ງໜັງດີບາງຄັ້ງບາງຄາວ, ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າໃນໂຮງດຽວກັນເຂົາໄດ້ສາຍໜັງບໍ່ດີ ແລະໃນເມື່ອໜັງເລີກແລ້ວທ່ານກໍຍ່າງອອກມາພົບກັບຄົນອື່ນຜູ້ຫາກໍເປັນຄຣິສຕຽນໃໝ່ຄົນນັ້ນ ອາດຄິດວ່າທ່ານເບິ່ງໜັງໄປ້ ທ່ານຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ?
 - ທ່ານມັກໄປເບິ່ງດົນຕີຮູກທຸ້ງ ແລະພ້ອນລໍາໂບຮານກັບຄອບຄົວ. ການໄປຂອງທ່ານນັ້ນ ອາດເປັນເຫດໃຫ້ຄົນເຊື່ອໃໝ່ນັ້ນສະດຸດໃຈ ຄົນນັ້ນອາດຄິດວ່າການໄປເບິ່ງດົນຕີທີ່ບ່ອນພ້ອນລໍານັ້ນບໍ່ຜິດຫຍັງ.

- ລູກຂອງທ່ານມັກຫລິ້ນກິລາ ຕໍ່ມາເຫັນວ່າເຂົາໄດ້ປ່ຽນເວລາໄປຫລິ້ນຈາກວັນທໍາມະດາໄປໃສ່ໃນວັນພຸດ ແລະວັນອາທິດ. ຄໍາຖາມມີຢູ່ວ່າທ່ານຈະໃຫ້ລູກຂາດໂບດໄປຫລິ້ນກິລາໃນວັນດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່?
- ທ່ານອາດຈະມີລູກສາວຫລືຫລານສາວ ເວລາຍາມພັກພວກເຂົາພາກັນໄປຫລິ້ນຕາມບ່ອນຕ່າງໆ ລູກສາວ ຫລືຫລານສາວບອກວ່າ ພວກເຂົາຈະນອນຄົນລະຫ້ອງກັບເພື່ອນຊາຍ ແຕ່ເຫັນວ່າທ່ານເປັນຫວ່ງຢ້ານເຂົາມີເພດສັມພັນກ່ອນແຕ່ງງານ. ທ່ານຈະບອກໃຫ້ລູກສາວຫລານສາວຢ່າງໃດ?

5. ປິດຫ້ອງຮຽນໂດຍອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 10:31 ເປັນສຽງດັງພ້ອມກັນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ດີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	1 ໂກຣິນໂທ 12:1-14; 12:27-13:3
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	1 ໂກຣິນໂທ 8:1-11:1
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄຣິສຕຽນຕ້ອງໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອແບ່ງປັນສິ່ງດີ ແລະເພື່ອພຣະກາຍຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນອົງພຣະຄຣິດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຕາມທຳນຽມຂອງພວກເຮົາແຕ່ລະຄົນ ທ່ານເຫັນວ່າການແບ່ງປັນໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ທ່ານບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊອກຫາທາງໃຫ້ລົງມືເພື່ອໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານຂອງພຣະເຈົ້າໃນການແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ດີ ແລະເພື່ອເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດເປັນອັນນຶ່ງກັນດຽວກັນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ໃນເມື່ອໄດ້ກ່າວເຖິງການແຕ່ງງານຂອງຄຣິສຕຽນ ແລະເວົ້າເຖິງການຕໍ່ສູ້ກັບຊີວິດໃນບ່ອນບໍ່ແຈ່ມແຈ້ງ ວ່າຄວນເຮັດຫລືບໍ່ຄວນເຮັດນັ້ນ. ບັດນີ້ອາຈານໂປໂລໄດ້ຫັນໄປສອນເຖິງເລື່ອງຂອງພຣະຣາຊທານ. ໃນຕອນນີ້ (1 ກອທ 7:1, 25; 8:11) ອາຈານໂປໂລຕອບຄຳຖາມໂດຍສະເພາະເລື່ອງເກີດຂຶ້ນໃນເມືອງໂກຣິນໂທ. ພວກເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈດີວ່າເລື່ອງນີ້ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອາຈານໂປໂລແນວໃດ ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສານຳກັນໃນຄຳຕອບຂອງອາຈານໂປໂລຕໍ່ຄຳຖາມນັ້ນ. ແນວໃດກໍຕາມເລື່ອງນີ້ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນແຕກແຍກກັນເປັນກຸ່ມ. ບາງກຸ່ມອ້າງວ່າການເວົ້າພາສາແປກໆນັ້ນເປັນຂອງພຣະຣາຊທານໃຫຍ່ກວ່າສິ່ງອື່ນ.

ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈເລື່ອງນີ້ດີ ໃຫ້ຖືວ່າບັນຫານັ້ນເປັນຂອງພາຍໃນ. ກ່ອນນັ້ນອາຈານໂປໂລສອນເຖິງການແຕ່ງງານຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອກັບຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອ (1 ກອທ 7:12-16). ເລື່ອງຄຣິສຕຽນມີເສຣີພາບໃນການກິນອາຫານທີ່ຄົນບໍ່ເຊື່ອເອົາມາໃຫ້ກິນ (1 ກອທ 10:27-30). ການເຮັດຢ່າງນີ້ເປັນຜົນສະທ້ອນໄປຮອດຄົນຂ້າງນອກ. ອາຈານໂປໂລຈຶ່ງມີຄວາມເປັນຫວັງກັບຄວາມສາມັກຄີທັມຂອງຄຣິສຕຽນ.

ເຮືອງພາຍໃນນີ້ເຮັດໃຫ້ອາຈານໂປໂລເປັນຫ່ວງເປັນໃຍກັບການປະພຶດຊຶ່ງໄດ້ທຳລາຍການເປັນພະຍານອັນດີຂອງຄຣິສຕຽນຕໍ່ໂລກ. ອາຈານໂປໂລຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄຣິສຕຽນສຳນຶກ ກວດເບິ່ງຕົນເອງເພາະການກະທຳຂອງພວກເຂົາສ້າງບັນຫາໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຈຸດໃຫຍ່ທີ່ອາຈານໂປໂລສອນນັ້ນຄືໃຫ້ຄຣິສຕຽນເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນຄຣິສຕະຈັກ ເພາະຄຣິສຕຽນເປັນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ ການເວົ້າເຖິງຂອງພຣະຣາຊທານຄວນເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນມີພລັງເພື່ອການເປັນນຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນໄດ້, ແຕ່ກົງກັນຂ້າມພວກເຂົາເອົາມາກໍເປັນບັນຫາສ້າງຄວາມແຕກແຍກ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນສອນໃນຫ້ອງໃຫ້ຂຽນປໂຍກທີ່ວ່າ “ມີຫລາຍໆຢ່າງ...” ໃສ່ເຈ້ງທາງເທິງກ້ຳຂວາ. ທາງກ້ອງຄຳເວົ້າວ່າມີຫລາຍໆຢ່າງນັ້ນໃຫ້ຂຽນເປັນຄຳຖາມວ່າ, “ທ່ານຮູ້ຫຍັງແດ່ເຮືອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ?” ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມໃຫ້ພວກເຂົາສົນທະນາກັນ ແລະເອົາມາສລຸບໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ
2. ສລຸບຜົນງານຂອງອົງພຣະວິນຍານດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
 - ກ. ອົງພຣະວິນຍານສະເດັດມາເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອຮັກແພງກັນຫລືກາຍເປັນອັນດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດ.
 - ຂ. ອົງພຣະວິນຍານສະເດັດມາເພື່ອນຳພາ ຫລືເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.
 - ຄ. ອົງພຣະວິນຍານສະເດັດມາເພື່ອມອບຂອງພຣະຣາຊທານແກ່ຜູ້ເຊື່ອເພື່ອເອົາໄປປະກອບໃຊ້ໃນການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ.
3. ນຳພາອ້ອນວອນເພື່ອໃຫ້ອົງພຣະວິນຍານຊ່ວຍໃນການສຶກສາຄົ້ນຫາວັນນີ້.
4. ຊອກຫາເອົາສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດທີ່ເປັນຮູບຄົບສົມບູນດີ ແລະຕັດພາກສ່ວນນຶ່ງອອກ ແລະຖາມສະມາຊິກວ່າສິ່ງນັ້ນຂາດຫຍັງ?
5. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ກຣທ 12:1-14. ຖາມວ່າທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈແນວໃດໃນບົດນີ້ເຮືອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ?
6. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສະມາຊິກອ່ານພຣະຄຳພີ 1 ກຣທ 12:7-10, 1 ກຣທ. 12:28; ໂຣມ 12:6-8; ເອເຟໂຊ 4:11; 1 ເປໂຕ 4:10-11. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຂອງພຣະຣາຊທານຂອງພວກເຂົາລົງ ແລະບອກໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ. ບອກວ່າຄຣິສຕຽນທຸກຄົນມີຂອງພຣະຣາຊທານ ແຕ່ບໍ່ມີຄຣິສຕຽນຄົນໃດມີຂອງພຣະຣາຊທານທຸກຢ່າງ.
7. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ກຣທ 12:27-13:3. ບອກວ່າທຸກຄົນຕ້ອງການກັນແລະກັນ ເໝືອນດັ່ງຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຕ້ອງການອະວັຍະວະທຸກພາກສ່ວນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸວິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ຍຶດໝັ້ນຄວາມຫວັງໃນການຄົ້ນພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	1 ໂກຣິນໂທ 15:3-20, 35-44, 50-57
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	1 ໂກຣິນໂທ 15
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄວາມຈິງໃນການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນບອກວ່າວັນນຶ່ງພວກຄຣິສຕຽນກໍເປັນເໝືອນກັນ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ມັນມີຄວາມສັມພັນພຽງເທົ່ານີ້ບໍ່?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອອະທິບາຍເຖິງຄຳສອນຂອງອາຈານໂປໂລກຽວກັບການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະບອກເຖິງຄວາມຫວັງກັບການຄົ້ນຈາກຕາຍຂອງຕົນເອງເໝືອນກັນ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ອາຈານໂປໂລພະຍາຍາມຕອບຄຳຂ້ອງໃຈຂອງໂທເມືອງໂກຣິນໂທຊຶ່ງເປັນເຣື່ອງຍາກ. ເພິ່ນໄດ້ຕອບເຣື່ອງຍາກນີ້ຊຶ່ງກ່ຽວກັບການຄົ້ນພຣະຊົນ. ເຣື່ອງທີ່ສັບສົນແມ່ນການແຕກແຍກເປັນກຸ່ມນັ້ນກຸ່ມນີ້ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ (1 ກອທ 1:10). ການແຕກແຍກນັ້ນມາຈາກຫລາຍຈຸດ: ບາງຄົນມີຄວາມຈິງຮັກພັກດີຕໍ່ຜູ້ນຳໃນຄຣິສຕະຈັກບໍ່ຄືກັນ, ເຣື່ອງການຢ່າຮ້າງ ແລະການແຕ່ງງານໃໝ່; ເຣື່ອງຄຣິສຕຽນກິນຊີ້ນທີ່ເອົາໄປຖວາຍແກ່ພຣະທຽມ, ແລະເຣື່ອງຜົນງານຂອງອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮີບຮັດ, ແລະສຸດທ້າຍແມ່ນເຣື່ອງການໃຊ້ເພດສັມພັນຜິດພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ (1 ກອທ 5:12). ການທີ່ອາຈານໂປໂລຂຽນຈົດໝາຍໄປບອກພວກໂທເມືອງໂກຣິນໂທວ່າຖ້າໃຊ້ເພດສັມພັນຜິດໃນຄຣິສຕະຈັກອີກບໍ່ນານຜົນເສັຽຢ່າງຮ້າຍແຮງຄົງຕາມມາ.

ບົດຮຽນນີ້ອາຈານໂປໂລໄດ້ຕອບສນອງຕໍ່ສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຍິນຄົນລາຍງານໃນເພິ່ນຟັງ. ຄືບາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກປະຕິເສດ ແລະເຮັດແນວໃນພວກເຂົາກໍບໍ່ຍອມເຊື່ອເຣື່ອງການຄົ້ນມາຈາກຄວາມຕາຍ. (15:12). ຈົດໝາຍນີ້ໄດ້ຂຽນມາຫາພວກເຂົາໃນປີ ຄສ 50 ເພາະຄວາມຄິດຢ່າງນີ້ໄດ້ເຂົ້າມາແຊກຊຶມໃນຄຣິສຕະຈັກ. ມີຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍເຫັນອົງພຣະເຢຊູຄືນມາຈາກຕາຍແທ້ ແລະບອກກ່າວແລະເປັນພະຍານເຖິງເຣື່ອງນີ້. ອາຈານໂປໂລກໍເປັນຫວັງເປັນໃຍນຳໂທເມືອງໂກຣິນໂທທີ່ພວກເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຖິງການຄົ້ນພຣະຊົນນັ້ນ.

ວັນເວລາທີ່ຈົດໝາຍນີ້ໄດ້ຂຽນຂຶ້ນ ນີ້ເປັນຈຸດສໍາຄັນຫລາຍເພື່ອຢາກໃຫ້ຄົນມີຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ເພາະປຶ້ມນີ້ໄດ້ຂຽນກ່ອນມີປຶ້ມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫຼັ້ມນັ້ນ. ຈົດໝາຍເຖິງຄຣິສຕຽນໃນເມືອງໂກຣິນໂທນີ້ເປັນ ການຂຽນກ່ອນໝູ່ເຖິງເລື່ອງການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຈົດໝາຍນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ມີຄຸນຄ່າເຖິງເລື່ອງ ການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນປັດສາດຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ແຕ່ເປັນສິ່ງເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຂົ້າໃຈເຖິງ ການຄົນພຣະຊົນດີອີກດ້ວຍ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕ່ກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນເລີ່ມທ້ອງຮຽນຂຽນຂໍ້ຄໍາຖາມຂຶ້ນວ່າ, “ມີແຕ່ເທົ່ານີ້ບໍ່” ຖ້າສະມາຊິກໃນທ້ອງວ່າພວກເຂົາເຄີຍ ໃຊ້ເວລາຄິດຄໍາຖາມອັນນີ້ບໍ່?
2. ຂຽນຄໍາເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: ເທສນາ, ຄົນມາ, ຄົນຈາກຕາຍ, ຕາຍ, ເປັນພະຍານ, ໃຫ້ຄວາມ ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມຫວັງ, ໂຮ່ປໂຍດ, ບາບ, ແລະເສັງໄປ. ໃຫ້ຄົນຄວ້າສຶກສານໍາກັນເຖິງຄວາມ ໝາຍຂອງແຕ່ລະຄໍາ. ໃຫ້ເອົາພຣະຄໍາພີ 1 ກອທ 15:12-20 ມາໃຊ້ໃນການອະທິບາຍ. ບອກໃຫ້ ຄົນນຶ່ງອ່ານເປັນສຽງດັງ ແລະບອກໃຫ້ທຸກຄົນອະທິບາຍຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົວເອງສູ່ໝູ່ຟັງ.
3. ໃຫ້ຄົນອື່ນອ່ານວັກທີ່ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່” ຖາມສະມາຊິກວ່າພວກ ເຮົາເຄີຍແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໃນເລື່ອງຄົນມາຈາກຕາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງບໍ່?
4. ນໍາພາອ້ອນວອນອະທິຖານ
5. ແບ່ງທ້ອງເປັນຫລາຍກຸ່ມຂຶ້ນກັບຈໍານວນຄົນໃນທ້ອງຂອງທ່ານ. ບອກໃຫ້ເຂົາພາກັນສຶກສາເຖິງ ເລື່ອງການຕາຍບໍ່ເປັນ ແລະການຄົນມາຈາກຕາຍ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສລຸບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງແຕ່ ລະກຸ່ມໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນໍາ.
6. ເຊີນໃຫ້ມີຜູ້ສັມກອານ 1 ກອທ 15:3-20, 35-44 ດັງໃຫ້ຄົນຕັ້ງໃຈຟັງ.
7. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນອ່ານຫົວເລື່ອງບົດຮຽນດັ່ງຕໍ່ນີ້:
 1. ພວກເຮົາຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່
 2. ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາບໍ່ໂຮ່ປໂຍດ
 3. ຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານ
 4. ພວກເຮົາຈະຖືກປ່ຽນແປງ
8. ຮ້ອງຂໍແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ.
9. ຖ້າມທຸກຄົນໃນທ້ອງຮຽນ ແລະກ່າວວ່າພວກເຂົາເຄີຍຄິດເຖິງການຄົນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່ ຖ້າພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຄົນພຣະຊົນຄວາມເຊື່ອພວກເຮົາຈະເປັນຢ່າງໃດ?

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ໃຊ້ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ໂກຣິນໂທ 1:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມທຸກລຳບາກໃນຊີວິດເປັນໂອກາດເພື່ອຮັບຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຈາກພຣະເຈົ້າ ແລະໃຊ້ປະສິບການນັ້ນຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຈະອາສັຍທ່ານໄດ້ບໍ່ໃນການນຳເອົາການຊ່ວຍເຫລືອທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບໄປເລົ່າໂລມຄົນອື່ນໆ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອອະທິບາຍວິທີທາງຂອງໂປໂລເຮືອງຄວາມທຸກລຳບາກ ແລະຫາວິທີນຳຄວາມເລົ່າໂລມຂອງພຣະເຈົ້າໄປຫາຄົນອື່ນໆ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ພານັກຮຽນເບິ່ງຄຳນຳໃນບົດຮຽນ ເຮືອງຍິງໝ້າຍທີ່ໄດ້ເສັງສາມີເພາະຄວາມເຊື່ອ; ຖາມນັກຮຽນວ່າ: ຄວາມທຸກລຳບາກໃນຊີວິດຂອງຄຣິສຕຽນທີ່ປະເທດລາວສາມາດສອນພວກເຮົາເຮືອງຄວາມທຸກໂສກແລະການເລົ່າໂລມໄດ້ແນວໃດແດ່?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານດັ່ງນີ້:

ໃຊ້ຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານຊ່ວຍຄົນອື່ນໆ

2 ໂກຣິນໂທ 1:1-11

ກ. ຄຳນັບ (1:1-2)

ຂ. ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວ (1: 3-5)

ຄ. ຄວາມຫວັງທີ່ແຈ່ມໃສສຳລັບມື້ອື່ນ (1:6-7)

ງ. ຖືກທຸບຕີ ແຕ່ກໍບໍ່ແຕກ (1: 8-11)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 1-2
ແລະໃຫ້ນັກຮຽນຕັ້ງໃຈຟັງການແນະນຳຕົວເອງຂອງທ່ານແລະຕີໂມທຽວ. ເວົ້າວ່າ:
ໂປໂລແນະນຳຕົວເອງວ່າເປັນ “ອັດສາວິກ” ແລະແນະນຳຕີໂມທຽວວ່າເປັນ “ພິນ້ອງ.” ບອກວ່າ: ໂປໂລຂຽນຈິດໝາຍນີ້ດ້ວຍຄວາມໂສກເສົ້າ.
4. ກັບໄປເບິ່ງຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ທີ່ກະດານ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 3-5; ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ຖາມວ່າ:
 - ໃນຂໍ້ 3, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະບິດາຂອງສາມຢ່າງ. ມີຢ່າງໃດແດ່? (ຄຳຕອບ: ພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງ ເຮົາທັງຫລາຍ, ຄວາມເມດຕາ, ແລະການເລົ່າໂລມ)
 - ພຣະເຈົ້າຊົງເລົ່າໂລມພວກເຮົາເວລາໃດ? (ຄຳຕອບ: ເວລາພວກເຮົາມີຄວາມທຸກໂສກ)
 - ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງເລົ່າໂລມພວກເຮົາ? (ຄຳຕອບ: ເພື່ອພວກເຮົາຈະສາມາດເລົ່າໂລມຄົນ ອື່ນໆທີ່ຖືກຄວາມທຸກລຳບາກ)
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 6-7; ບອກເຖິງເປົ້າໝາຍສອງຢ່າງຂອງໂປໂລ. ນຶ່ງ: ເພື່ອໃຫ້ຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າ ມີສ່ວນໃນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານ ແລະໃຫ້ເຫັນຄວາມສັດຊື່ຂອງທ່ານຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ; ສອງ: ເພື່ອໃຫ້ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ສັດຊື່ຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ ແລະໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີສ່ວນໃນຄວາມທຸກລຳບາກ ແລະການເລົ່າໂລມຂອງ ພວກເຂົາ. ຖາມ:
ເປັນຫຍັງໂປໂລເອົາຄວາມທຸກລຳບາກແລະການເລົ່າໂລມມາກ່ຽວພັນກັນ? ເຫດຜົນກ່ຽວກັບຄວາມລຳບາກຂອງໂປໂລຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນສິ່ງທີ່ດີໃນຄວາມທຸກລຳບາກບໍ່?
 - ແມ່ນຫຍັງຄືຈຸດປະສົງທີ່ໂປໂລບອກກ່ຽວກັບຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານ? (ຄຳຕອບ: ເພື່ອຈະໄດ້ ເລົ່າໂລມຊາວໂກຣິນໂທ)
 - ເປັນຫຍັງຄວາມຫວັງຂອງໂປໂລຈຶ່ງບໍ່ສິ້ນສະເຫຼີອນ? (ຄຳຕອບ: ເພາະທ່ານຮູ້ວ່າຊາວໂກຣິນໂທໄດ້ມີ ສ່ວນໃນຄວາມທຸກລຳບາກຂອງທ່ານ, ພວກເຂົາເຈົ້າຍັງຈະມີສ່ວນໃນການເລົ່າໂລມຂອງທ່ານດ້ວຍ).
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ 8-11. ເວົ້າວ່າ:
ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ແນ່ນອນວ່າຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນແຂວງອາເຊັງແມ່ນ ຫຍັງແທ້ ແຕ່ພຣະທັມຕໍ່ໄປນີ້ອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນ: 1 ໂກຣິນໂທ 15: 32; 2 ໂກຣິນໂທ 4:11; 2 ໂກຣິນໂທ 11: 23-29. ໃນຕອນນັ້ນ ໂປໂລຄິດວ່າຕົວເອງ
“ໝົດຫວັງທີ່ຈະເອົາຊີວິດພົ້ນໄດ້.” ແຕ່ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປົດປ່ອຍທ່ານໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຕາຍ; ເຫດການຕ່າງໆເຮັດໃຫ້ໂປໂລໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າທ່ານຕ້ອງ ເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນທຸກໆກໍຣະນີຂອງຊີວິດ.
ຖາມ:
 - ໂປໂລໄດ້ກຳລັງ ຫລີໄດ້ປ່ຽນແປງແນວໃດແດ່ຈາກປະສົບການໃນພຣະທັມຕອນນີ້?
 - ທ່ານຈະເວົ້າແນວໃດກັບຄົນທີ່ກຳລັງໝົດຫວັງໃນຊີວິດ (2 ກະທ 1:8) ແລະຄິດວ່າຕົວເອງຈະຢູ່ຕໍ່ໄປ ບໍ່ໄດ້?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເບິ່ງຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມເຫລົ່ານັ້ນ.
8. ສລຸບບົດຮຽນ
ແລະອ້ອນວອນບົດໂດຍຂໍໃຫ້ນັກຮຽນທຸກໆຄົນນໍາເອົາການເລົ່າໂລມທີ່ໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າ
ໄປຫາຄົນອື່ນໆທີ່ກໍາລັງທຸກລໍາບາກຕໍ່ໄປ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ປື້ມປົວຄວາມສັມພັນທີ່ຕຶງຄຽດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ໂກຣິນໂທ 1:12-2:13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 12-2:13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການປື້ມປົວຄວາມສັມພັນທີ່ກຳລັງຕຶງຄຽດຈະຕ້ອງໃຊ້ຄວາມຈິງໃຈ ແລະ ເປີດແປນໃນການສື່ສານ ແລະມີຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ອະພິຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີວິທີໃດແດ່ທີ່ດີທີ່ສຸດ ໃນການປື້ມປົວຄວາມສັມພັນທີ່ກຳລັງຕຶງຄຽດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຫາວິທີທາງທີ່ຈະແກ້ໄຂຄວາມສັມພັນທີ່ກຳລັງຕຶງຄຽດໃນຊີວິດຂ້ອຍ ແລະເບິ່ງວິທີ ທີ່ໂປໂລໃຊ້ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສັມພັນທີ່ຕຶງຄຽດຂອງເພິ່ນ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ພານັກຮຽນອ່ານຄຳນຳ; ໃຊ້ເວລາສິນທະນາເຮືອງສະພາບຂອງຄວາມສັມພັນ ຫລັງຈາກທີ່ມີການເຂົ້າໃຈຜິດ ແລະການຄົ້ນຄວ້າ. ຄຳຖາມ: ຄວາມສັມພັນທີ່ຜ່ານປະສົບການແບບນີ້ຈະເປັນເໝືອນເດີມບໍ່?

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 12-14. ໃຊ້ເວລາອະທິບາຍໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນເປັນຫລັກ.
3. ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້:

ປື້ມປົວຄວາມສັມພັນທີ່ຕຶງຄຽດ

2 ໂກຣິນໂທ 1: 12–2:13

ກ. ການອວດອ້າງ (1: 12-14)

ຂ. ປຸ່ນແຜນການເດີນທາງ (1: 15--2:4)

ຄ. ໝາກແອບເປັນເໝົາໜ່ວຍນຶ່ງ (2: 5-11)

ງ. ຄົນກະວົນກະວາຍທີ່ເມືອງໂທອາດ (2: 12-12)

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 15—2:4

ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງສະພາບການທີ່ໂປໂລກຳລັງເວົ້າເຖິງ. ໃຫ້ເວລາອອກຄວາມເຫັນ. ຖາມນັກຮຽນເຖິງເຫດຜົນທັງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປ່ຽນແຜນການເດີນທາງ ຂອງຕົນ. ອະທິບາຍເຫດຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ໂປໂລປ່ຽນແຜນການເດີນທາງໄປໂກຣິນໂທ (ເພື່ອຫລີກເວັ້ນການນຳຄວາມທຸກໂສກມາສູ່ຕົວເອງ ແລະພວກຜູ້ເຊື່ອໃນທີ່ນັ້ນ).

ຄຳອະທິບາຍໃນຈົດໝາຍຂອງເພິ່ນອາດຈະເປັນເໝືອນການຕໍ່ສູ້ກັນ; ແຕ່ໂປໂລໝັ້ນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ເພິ່ນເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ.

ເຊີນນັກຮຽນຜູ້ທີ່ມີປະສົບການເຮືອງການຜິດນັດ (ຖືກເອ້ຄ້າງ) ໃຫ້ແບ່ງປັນ; ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບຄວາມສັມ ພັນເພາະການຜິດນັດກັນໃນຄັ້ງນັ້ນ? (ໃຊ້ເວລາເລັກນ້ອຍ).

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 2: 5-11 ໃນຂະນະທີ່ທຸກຄົນຟັງຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລສຳລັບຄຣິສຕະຈັກວ່າຕ້ອງ ເຮັດຫຍັງແດ່ (ຍົກໂທດໃຫ້ບາງຄົນ). ຟັງຄຳຕອບຈາກນັກຮຽນ.

6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 2: 12-13

ໃນຂະນະທີ່ຄົນອື່ນໆຟັງເບິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງໂປໂລເພາະຄວາມສັມ ພັນກັບຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທ ໄດ້ມີການຕຶງຄຽດ. ອະທິບາຍວ່າຄວາມກະວົນກະວາຍໃນເຮືອງນີ້ເຮັດໃຫ້ໂປໂລປະກາດຂ່າວປະເສີດທີ່ເມືອງໂທອາດບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເຖິງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເປີດຊ່ອງທາງໃຫ້. ບອກວ່າຄວາມກະວົນກະວາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມສັມພັນທີ່ຕຶງຄຽດໃນຊີວິດສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດ ຕັ້ງໃຈເຮັດວຽກງານໃຫ້ສຳເລັດຕາມຄວາມປະສົງ ແລະບາງຄັ້ງກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດດຳເນີນຊີວິດຕາມຄວາມເຊື່ອອີກດ້ວຍ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ເບິ່ງຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ; ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມທັງໝົດ.

8. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ສະຖິດໃນຄວາມສັມພັນຂອງພວກເຮົາ ແລະຂໍໂອກາດເພື່ອການປົ່ນປົວຄວາມສັມພັນທີ່ເຫັນວ່າກຳລັງຕຶງຄຽດ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ປະເມີນຜົນງານຮັບໃຊ້ດ້ວຍມາຕຖານທີ່ຖືກຕ້ອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ໂກຣິນໂທ 2:17-3: 6; 4:1-6

ພູມຫຼັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ໂກຣິນໂທ 2: 14-4:6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງຖືກວັດແທກດ້ວຍມາຕຖານຂອງຄຣິສຕຽນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະປະເມີນຜົນງານການຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຮູ້ວິທີທີ່ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ປະເມີນຜົນງານການຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ ແລະເພື່ອຈະໃຊ້ມາຕຖານເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອປະເມີນຜົນງານຮັບໃຊ້ຂອງຂ້ອຍແລະຂອງຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ: (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ບອກນັກຮຽນວ່າ: ມີນີ້ພວກເຮົາຈະຊອກຫາຄວາມໝາຍຂອງຄຳວ່າ “ສຳເຣັດ.” ຂຽນຄວາມໝາຍທີ່ນັກຮຽນ ໃຫ້ມາໃສ່ກະດານໄວ້ເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ເຫັນ. ຫຼັງຈາກແຕ່ລະຄົນເຫັນວ່າພຽງພໍແລ້ວ ໃຫ້ບອກວ່າ: ພວກເຮົາ ແຕ່ລະຄົນຕີຄວາມໝາຍຄຳວ່າ “ສຳເຣັດ” ຕ່າງໆກັນ; ມີນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ມາຕຖານແນວ ໃດເພື່ອສຳຣວດເບິ່ງຄວາມສຳເຣັດຂອງການຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ: (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ເບິ່ງບົດຮຽນກ້ອງຫົວຂໍ້ “ຜູ້ຮັບໃຊ້ສັດຊີ້, ຖືກສົ່ງຈາກພຣະເຈົ້າ (2:17—3:6)” ແລ້ວໃຫ້ອະທິບາຍບົດຮຽນໂດຍ ເບິ່ງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງໂປໂລ ແລະພວກທີ່ຕໍ່ສູ້ເພິ່ນ. ບອກວ່າພວກຄູສອນປອມ ແລະພວກຕໍ່ສູ້ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ມາຕຖານຜິດໃນການປະເມີນຜົນງານການຮັບໃຊ້ຂອງໂປໂລ. (ໃນສາຍຕາຂອງຄົນນອກ, ການຮັບ ໃຊ້ຂອງໂປໂລບໍ່ເກີດຜົນດີ ເພາະເພິ່ນຂາດແຜນໂຄສະນາທີ່ດີ, ເພິ່ນເປັນຄົນຖອມຕົວໂພດ, ແລະບໍ່ສັ່ງໃຫ້ຄົນ ນັບຖື ເໝືອນພວກຄູສອນປອມທັງຫຼາຍ, ແລະໂປໂລກໍເປັນຄົນເວົ້າບໍ່ເກັ່ງ)

3. ຕໍ່ໄປໃຫ້ບອກວ່າ: ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນມາຕຖານທີ່ໂປໂລໃຊ້ເພື່ອປະເມີນຜົນງານ ຮັບໃຊ້ໃນບົດຮຽນນີ້; ອ່ານ ລາຍລະອຽດວ່າມີຫຍັງແດ່ (ເບິ່ງໃນບົດຮຽນ). ຫລັງຈາກອ່ານມາຕຖານຕ່າງໆ ໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານພຣະທັມທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍແລະໃຫ້ຕົວຢ່າງ.
4. ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 3: 7-18 ແລ້ວເບິ່ງຄໍາອະທິບາຍພາກສຸດທ້າຍກ້ອງຫົວຂໍ້ “ຜູ້ຮັບໃຊ້ສັດຊີ້, ຖືກສົ່ງຈາກພຣະ ເຈົ້າ (2:17—3:6).” ຈາກບົດຮຽນຕອນນີ້ ໃຫ້ເນັ້ນເຣື່ອງການປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພຣະສັນຍາໃໝ່; ຫລັງຈາກ ອະທິບາຍແລ້ວ ຂໍໃຫ້ບາງຄົນເປັນພຍານເຣື່ອງວ່າຂ່າວປະເສີດໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງເຂົາ ເຈົ້າແນວໃດແດ່.
5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 4: 1-6. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ເບິ່ງບົດຮຽນກ້ອງຫົວຂໍ້ “ການຮັບໃຊ້ທີ່ແຈ້ງຂາວ ແລະສັດ ຊີ້ (4: 1-6) ໃນບົດຮຽນ, ແລ້ວໃຊ້ເວລາສົນທະນາວ່າ: ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າຜູ້ຮັບໃຊ້ຫລືຄຣິສຕະ ຈັກໃຊ້ ວິທີ “ການບັງລັບອັນເປັນທີ່ໜ້າອັບອາຍ” (2 ກອທ 4:2) ໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຄຣິດ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ: (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
7. ພານັກຮຽນກັບໄປເບິ່ງຄວາມໝາຍຂອງຄໍາວ່າ “ສໍາເຣັດ” ທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກະດານແຕ່ຕອນເລີ້ມຕົ້ນ. ຖາມນັກ ຮຽນວ່າຄວາມໝາຍທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ເຣື່ອງຄວາມສໍາເຣັດນັ້ນ ເໝາະສົມບໍ່ສໍາລັບການຮັບໃຊ້ຂອງຄຣິສຕຽນ; ຖ້າບໍ່ ເໝາະສົມໃຫ້ພານັກຮຽນດັດແປງຄວາມໝາຍນັ້ນເພື່ອໃຫ້ຖືກຕ້ອງ. ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະທັມ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ມຸມມອງຊີວິດນິຮັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນ ໂທ 4:7--5:10
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	2 ໂກຣິນ ໂທ 4:7--5:10
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເຮົາສາມາດຜ່ານຄວາມທ້າທາຍຕ່າງໆ ຕລອດເຖິງການຕາຍ ໂດຍເພິ່ງຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະເຊື່ອໝັ້ນໃນພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດໃນຊີວິດນິຮັນດອນ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮິດອຳນາດຈະຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນ.

ຄຳນຳ

ການປະກາດຂອງໂປໂລມີພວກຄູສອນປອມຂັດຂວາງຫາເຮືອງໃສ່ເພິ່ນວ່າເປັນຄົນເວົ້າເກັ່ງທາງຈິດໝາຍເທົ່ານັ້ນ, ໂປໂລບໍ່ໄດ້ໂຕ້ຕອບເຂົາເພາະເພິ່ນຄິດວ່າຕົວເພິ່ນບໍ່ສຳຄັນ ສ່ວນຮິດອຳນາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນສຳຄັນ ດັ່ງນັ້ນເພິ່ນຈຶ່ງຕໍ່ສູ້ເພື່ອຂ່າວປະເສີດບໍ່ແມ່ນຕໍ່ສູ້ເພື່ອຕົວເພິ່ນ ແລະເພິ່ນຍັງເຕືອນພີ່ນ້ອງໂກຣິນ ໂທ ໃຫ້ຮະມັດຣະວັງໃນການໃຊ້ຊີວິດໃນຖ້າມກາງພວກຕໍ່ສູ້ ໂດຍຮັກສາຕົນເອງໃຫ້ບໍ່ຮິດສຸດເພື່ອວັນພິພາກສາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກໂທດ.

ພາຊະນະດິນ: (2 ໂກຣິນ ໂທ 4:7-10)

- ໂປໂລປຽບທຽບຊີວິດຄົນເໝືອນຂອງມີຄຳໃນພາຊະນະດິນ.
 - ເອົາດິນມາປັ້ນເປັນຕະກຽງ, ປັ້ນເປັນເຄື່ອງຮອງຕະກຽງເພື່ອສິ່ງແສງສວ່າງໃນທີ່ມືດ.
 - ພາຊະນະດິນຮາຄາຖືກ ແລະແຕກງ່າຍ ເປັນຄືຊີວິດຄົນເຮົາຫລາຍເທື່ອກໍໄປງ່າຍໆ.
 - ພາຊະນະດິນເປັນຄຳປຽບທຽບເພາະວ່າໃນເມືອງໂກຣິນ ໂທ ໃນສະໄໝນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພາຊະນະດິນຢູ່ທຸກບ້ານເຮືອນ ມີທັງອັນດີ ແລະອັນແຕກຫັກ.
- ໂປໂລຍົກຕົວຢ່າງເພິ່ນເອງຖືກບັນຫາແລະຖືກຫາເຮືອງຕ່າງໆ ແຕ່ເພິ່ນຮູ້ດີວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ປະຖິ້ມຈັກເທື່ອ, ເພິ່ນເລົ່າມາເພື່ອໃຫ້ກຳລັງໃຈຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ.

ຄວາມຍິນດີໃນພຣະເຈົ້າ: (2 ໂກຣິນ ໂທ 4:10-18)

1. ໂປໂລກ່າວເຕືອນວ່າການທຸກທໍຣະມານແລະການຕາຍ ເປັນສິ່ງທີ່ມະນຸດຫລີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້ ແລະຈໍາເປັນທີ່ມະນຸດທຸກຄົນຈະຕ້ອງຕາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນຈຶ່ງຍອມທົນທຸກທໍຣະມານເພື່ອຜູ້ອື່ນຈະເຫັນພຣະເຢຊູຄຣິດໃນຊີວິດຂອງເຂົາ ແລະການຕາຍຈາກໂລກແລ້ວຈິດວິນຍານໄປສູ່ສວັນນັ້ນຄືເປົ້າໝາຍຂອງຄຣິສຕຽນ. “ເພາະວ່າເຮົາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ກໍຕ້ອງຖືກມອບໄວ້ແກ່ຄວາມຕາຍຢູ່ສເມີເພາະເຫັນແກ່ພຣະເຢຊູ ເພື່ອຊີວິດຂອງພຣະອົງຈະໄດ້ປາກົດໃນເນື້ອກາຍອັນຕາຍເປັນຂອງເຮົາເໝືອນກັນ” (ຂໍ້ 11). ແປວ່າເມື່ອຊີວິດຢູ່ກໍມອບໄວ້ກັບພຣະເຢຊູແລ້ວ ແລະການມອບຊີວິດໄວ້ກັບພຣະເຢຊູນີ້ຜູ້ອື່ນຈຶ່ງເຫັນພຣະເຢຊູໃນຕົວຂອງເພິ່ນດ້ວຍເຫດນີ້ເພິ່ນຈຶ່ງຍິນດີ ທັງມີຊີວິດແລະຍິນດີທີ່ຕາຍຈາກຊີວິດ.

2. ໂປໂລຖືກກ່າວວ່າອ່ອນແອບໍ່ເຂັ້ມແຂງດັ່ງຈິດໝາຍ ເພື່ອຕອບຄໍາກ່າວໂດຍເວົ້າວ່າ “ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທໍ້ຖອຍ ເຖິງແມ່ນວ່າກາຍພາຍນອກຂອງເຮົາກໍລັງຊຸດໂຊມໄປ ແຕ່ໃຈພາຍໃນນັ້ນກໍຍັງຈະເຣີນຂຶ້ນໃຫມ່ທຸກໆວັນ” (ຂໍ້ 16).

3. ສາເຫດທີ່ໂປໂລຍິນດີທັງມີຊີວິດແລະເສຍຊີວິດກໍເພາະເພິ່ນເບິ່ງການໂກ “ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ ແຕ່ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ນັ້ນກໍເປັນຂອງຊົ່ວຄາວ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນນັ້ນກໍຖາວອນເປັນນິດ” (ຂໍ້ 18).

ເຮົາຈະໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າຮາຊບັນລັງ: (2 ໂກຣິນ ໂທ 5:1-10)

1. ໂປໂລປຽບທຽບຮ່າງກາຍຂອງເຮົາຄືເຮືອນທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າເຕັ້ນທີ່ປຸກສ້າງສໍາລັບການເດີນທາງ, ເພພັງງ່າຍດັ່ງນັ້ນໃຜຮຸກຮ້າຖານາຢາກຢູ່ເຮືອນຖາວອນທີ່ຟ້າສວັນ.

2. ຄຣິສຕຽນໃນເມືອງໂກຣິນໂທລັງເລໃຈເຣື່ອງກາຍໃໝ່ໃນສວັນ (ເຮືອນກາຍໃໝ່ຈະເປັນຮູບແນວໃດ) ເຂົາລັງເລໃຈເພາະພວກກຣິກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໄດ້ປັ້ນປ່ວນສມອງຂອງເຂົາ.

3. ໂປໂລຕັກເຕືອນເຂົາໃຫ້ຮະມັດຣະວັງການໃຊ້ເຮືອນຮ່າງກາຍໃນຂະນະທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ ເພາະວ່າທຸກຄົນຜູ້ເຊື່ອແລະບໍ່ເຊື່ອຈະໄດ້ປາກົດຕົວຕໍ່ບັນລັງພິພາກສາ “ດ້ວຍວ່າຈໍາເປັນທີ່ເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ໜ້າບັນລັງພິພາກສາຂອງພຣະຄຣິດ ເພື່ອທຸກຄົນຈະໄດ້ຮັບສົມກັບການທີ່ຕົວໄດ້ເຮັດໃນຮ່າງກາຍນີ້ແລ້ວແຕ່ຈະຕົຫລີຊົ່ວ” (ຂໍ້ 10).

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ກຳລັງໃຈຜູ້ທຳງານໜັກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນໂທ 5:11-6:2
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	2 ໂກຣິນໂທ 5:11-6:2
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ການຊົງໄຖ່ໄດ້ເປັນກຳລັງໃຈຜູ້ເຊື່ອທຸກຄົນ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮັດແນວໃດທ່ານຈຶ່ງຈະມີກຳລັງໃຈ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ໄວ້ວາງໃຈໃນການຊ່ອຍເຫລືອຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຄຳນຳ

ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍນີ້ເພື່ອສັ່ງສອນແລະເຕືອນສະຕິພື້ນືອງທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ໃນຂະນະທີ່ມີພວກຄູສອນປອມເກີດຂຶ້ນທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທປະມານປີ ຄ.ສ 56-57 ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງໃນບົດຮຽນວັນນີ້ໂປໂລໄດ້ແນະນຳແລະຂໍຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທຸກຄົນປະຕິບັດຕົນເປັນທູດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອເປັນຄົນກາງໃນຣະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າ, ຄືກ່ອນອື່ນໂປໂລແນະນຳໃຫ້ຍຳເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ຍຳເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ: (2 ໂກຣິນໂທ 5:11-13)

ກ່ອນອື່ນໃຫ້ພານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍອັນດັງເດີມຂອງຄຳວ່າ “ຍຳເກງ” ທີ່ມາຈາກພາສາກຣີກ (Phobos) ມີຄວາມໝາຍວ່າ ນັບຖື, ສົມຄວນນັບຖື, ສົມຄວນໃຫ້ກຽດ, ຫລື ຄວາມຍ້ານຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຊົງຮິດແລະມີ“ອຳນາດ. ຖາເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຢ່າງຄັກແນ່ເຮົາກໍຈະເປັນຜູ້ປະຕິບັດໄດ້ດີກວ່າເດີມ. ເຮົາພໍຈະສລຸບຄຳວ່າຍຳເກງໄດ້ດັງນີ້; 1)ແມ່ນນັບຖືຫລາຍ, ເຫລື້ອມໃສຫລາຍ ຈຶ່ງສະແດງຄວາມຄວາມໂຄຣິບຢ່າງສູງສຸດ. 2)ແມ່ນເກງກົວຍ້ານຈົນຕົວສັ່ນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າມີອຳນາດ ຮູ້ເຫັນທຸກຢ່າງທີ່ເຮົາຄິດແລະກະທຳ ພ້ອມກັນນັ້ນພຣະອົງຊົງມີອຳນາດເຕັມໃນການຕັດສິນລົງໂທດແລະໃຫ້ລາງວັນຕາມການກະທຳຂອງເຮົາແຕ່ລະຄົນ.

ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈໃຫ້ເວົ້າເຮືອງປ້າຍສອງຢ່າງໃນບົດຮຽນໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ, ອາດຈະຖາມນັກຮຽນວ່າ ເມື່ອທ່ານເຫັນປ້າຍເຕືອນ ວ່າ “ເຂົ້າໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ” ທ່ານຄວນຈະວາງຕົວແນວໃດ? ຈະເຕືອນຄອບຄົວແນວໃດ? ໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄຳເຫັນແຕ່ຄົນ. ຕໍ່ມາເອົາເຮືອງປ້າຍ “ເຂົ້າສູ່ການເປັນພະຍານ” ບອກນັກຮຽນວ່າ ເມື່ອເຮົາເຂົ້າມາໃນໂບດແມ່ນເຂົ້າໃນພຣະວິຫານ (ເຮືອນ) ຂອງພຣະເຈົ້າ, ເມື່ອເຮົາຢ່າງອອກຈາກໂບດໄປ ແມ່ນບ່ອນປະກາດເຮືອງພຣະເຈົ້າ. ຖາມນັກຮຽນມີຄຳເຫັນແນວໃດ? ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນອອກຄຳເຫັນເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້ານຳກັນ.

ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດ: (2 ໂກຣິນໂທ 5:14-15)

ໂປໂລເປັນພະຍານວ່າ “ຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດຊົງບັງຄັບເຮົາຢູ່” (ຂໍ້ 14ກ). ແປວ່າພຣະອົງຊົງຮັກເພິ່ນຕາຍ ເພື່ອເພິ່ນຈຶ່ງຮັກພຣະເຢຊູ ແລະໃຫ້ກຽດພຣະເຢຊູ ເມື່ອເພິ່ນຮັກແລະໃຫ້ກຽດພຣະເຢຊູເພິ່ນກໍເຮັດທຸກຢ່າງ ທີ່ພຣະເຢຊູສັ່ງເພື່ອຖວາຍກຽດແກ່ພຣະເຢຊູ, ເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຮັກ, ເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມນັບຖື ແລະເຮັດທຸກຢ່າງດ້ວຍຄວາມຍຳເກງ. ພຣະເຢຊູຮັກແລະໄດ້ຕາຍແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາຄືໂປໂລ ຄຳ ຖາມມີຢູ່ວ່າເຮົາທັງຫລາຍມີຄວາມຮັກຂອງພຣະຄຣິດບັງຄັບເຮົາຢູ່ບໍ່? ໂປໂລເວົ້າອີກວ່າ “ພຣະອົງນັ້ນໄດ້ ຊົງວາຍພຣະຊົນແທນຄົນທັງປວງ ເພື່ອຄົນທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ນັ້ນ ຈະໄດ້ມີຊີວິດເພື່ອປໂຍດແກ່ຕົວເອງ ອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ຈະມີຊີວິດຢູ່ເພື່ອພຣະອົງຜູ້ຊົງສິ້ນພຣະຊົນ ແລະໄດ້ຊົງຖືກບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນເພາະເຫັນ ແກ່ເຂົາ” (ຂໍ້ 15). ແປວ່າຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງຕາຍແທນນັ້ນຈະບໍ່ມີຊີວິດເພື່ອຕົນເອງ ແຕ່ຈະມີຊີວິດເພື່ອພຣະອົງ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຸນ.

ເປັນຄົນໃໝ່ໃນພຣະເຢຊູ: (2 ໂກຣິນໂທ 5:16-21)

ຄຳວ່າ “ເປັນຄົນໃໝ່” ນີ້ເຮົາຕ້ອງຮະວັງໃຫ້ດີ ເພາະວ່າການເປັນຄົນໃໝ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ບໍ່ເຊື່ອເຂົ້າໃຈຜິດ ເພາະວ່າບໍ່ມີພາກສ່ວນໃດໃນຮ່າງກາຍຂອງເຮົາປ່ຽນແປງເມື່ອເຮົາເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ, ການເປັນຄົນໃໝ່ທີ່ ກ່າວມານີ້ແມ່ນເປັນຄົນໃໝ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານ (ທາງໃນ) ທີ່ບໍ່ສາມາດເບິ່ງເຫັນໄດ້ ແຕ່ການປ່ຽນແປງຝ່າຍຈິດ ວິນຍານຍ່ອມຈະເຫັນໄດ້ຈາກການກະທຳຫລືການປະຕິບັດຕາມສິ່ງຮຽນຮູ້. ສິ່ງສຳຄັນຄືຄວາມບາບເກົ່ານັ້ນ ບໍ່ມີແລ້ວ ເມື່ອຊີວິດບໍ່ມີບາບຈຶ່ງສາມາດເຫັນສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃນຊີວິດ ເມື່ອເຫັນແລ້ວກໍລະຖິ້ມ ຈົນໃນທີ່ສຸດທາງ ນອກກໍຈະມີການປ່ຽນແປງເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນໃນການເປັນຄົນໃໝ່ຂອງຕົນ. (ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເພີ່ມໃຫ້ ອ່ານໂກໂລຊາຍ 3). ແລະເມື່ອເປັນຄົນໃໝ່ແລ້ວໂປໂລຂໍຮ້ອງໃຫ້ເຮັດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;

ຄຳຂໍຮ້ອງຂອງໂປໂລ: (2 ໂກຣິນໂທ 6:1-2)

ໂປໂລໄດ້ຂໍຮ້ອງ “ເພື່ອນຮ່ວມງານ” (ແປວ່າຜູ້ຮ່ວມຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານຳກັນ) “ຢ່າໃຫ້ເສັຽປໂຍດ” (ແປວ່າ ຢ່າ ໃຫ້ການຊົງໄຖ່ທີ່ມີພຣະຄຸນເສັຽປໂຍດ) ຄຳວ່າເສັຽປໂຍດທີ່ໂປໂລຂໍຮ້ອງມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າໃຫ້ພຣະຄຸນ ການຊົງໄຖ່ນັ້ນຢຸດຢູ່ກັບທ່ານ ໃຫ້ພຣະຄຸນນັ້ນໄປເຖິງຜູ້ອື່ນໂດຍການບອກເລົ່າຂອງທ່ານ. ດ້ວຍເຮົາທຸກຄົນ ຈະຕ້ອງປາກົດຕົວຕໍ່ຮາຊບັນລັງພິພາກສາ ແລະໃນການພິພາກສານີ້ເອງລາງຄົນຈະໄດ້ລາງວັນ, ລາງຄົນຈະ ຂາດລາງວັນ ແລະລາງຄົນອາດຈະຖືກໂທດຕາມການກະທຳຂອງເຂົາ ແຕ່ກ່ອນເຂົາຈະຖືກໂທດ ໂປໂລໄດ້ຂໍ ຮ້ອງໃຫ້ຟ້າວຮີບດ່ວນປະກາດແກ່ເຂົາເລົ່ານັ້ນ ດ້ວຍວ່າວັນເວລາຂອງພຣະເຢຊູຈະສະເດັດມານັ້ນກໍໄດ້ແລ້ວ.

ດຣ.ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ເປັນຜູ້ຖວາຍດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນ ໂທ 8:1-15; 9:7-8, 11-15
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	2 ໂກຣິນ ໂທ 8-9
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ຖວາຍເພື່ອວຽກງານຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ທ່ານໄດ້ຖວາຍຕາມພຣະຄຳພີໃໝ່ສອນຫລາຍປານໃດ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອເບິ່ງການສິດສອນຂອງໂປໂລໃນການຖວາຍເພື່ອພັນທະກິດ.

ຄຳນຳ

ອີງຕາມການຄົ້ນຄວ້າຂອງບັນດາສາສນາຈານແລ້ວເຫັນວ່າຄຣິສຕຽນໃນສມັຍນີ້ແມ່ນມີເງິນຄຳຫລາຍກວ່າສມັຍໃດໆທີ່ຜ່ານມາ ເພາະການຢູ່, ການກິນ, ການມີໃຊ້, ການມີວິດດີໆ ກໍແມ່ນສມັຍນີ້, ໂບດໃຫຍ່ຮາຄາແພງໆ ກໍແມ່ນສມັຍນີ້ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຄວນຈະຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຖວາຍຕາມສິ່ງທີ່ຊົງປະທານ.

ການໃຫ້ແມ່ນການສະແດງອອກເຖິງພຣະຄຸນ: (2 ໂກຣິນ ໂທ 8:1-9)

ເມື່ອກ່ອນນີ້ເຮົາເຄີຍເວົ້າແລະຄິດວ່າທຸກສິ່ງຢ່າງທີ່ເຮົາມີແມ່ນເຮົາເຮັດເອງ ຫາເອງຈຶ່ງໄດ້ມັນມາ ແຕ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມລອດພົ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດປະທານໃຫ້ແລ້ວເຮົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າປະທານທຸກຢ່າງ. ເມື່ອເຮົາເຂົ້າໃຈເຊັ່ນນີ້ໂປໂລຈຶ່ງຊັກຊວນເຮົາໃຫ້ສະແດງການຮູ້ບຸນຄຸນທີ່ເຫັນຕົວຢ່າງສອງປະການຄື;

1. ທີ່ແຂວງມາເກໂດເນັງ (8:1-7). ທີ່ຖືກທົດລອງດ້ວຍການຖືກຂົ່ມເຫັງແລະຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຕ່າງໆ ຈະເຫັນເພີ່ມໃນ ພິລິປອຍ 1:29-30; 1 ເທຊະໂລນິກ 1:6; 2:14; 3:3-4. ແຕ່ຍັງສິ່ງຊ່ອຍຜູ້ອື່ນ.
2. ພຣະເຢຊູເອງ (8:8-9). ທຸກຄົນເຮົາຍອມຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັ່ງມີແລະກຽດຕິຍົດ ພຣະອົງຍັງຊົງຖ່ອມຕົນລົງມາໂດຍການໂຜດປະທານຂອງພຣະບິດາໃຫ້ມາເປັນຄົນທຸກຍາກລຳບາກຈົນເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຄວນສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ.

ສັດຊື່ໃນການຖວາຍ: (2 ໂກຣິນ ໂທ 8:10-15)

1. ການຖວາຍເປັນການສະແດງອອກການຮູ້ພຣະຄຸນ (ອ່ານຂໍ້ 14-15)

2. ການຖວາຍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການນະມັສການ “ຢ່າເຂົ້າມານະມັສການເຮົາໂດຍບໍ່ມີເຄື່ອງຖວາຍ” (ອີພຍົບ 23:15ຂ).
3. ໂປໂລຍ້ອງຄຣິສຕຽນທີ່ຕັ້ງໃຈ (ຕັ້ງເປົ້າໝາຍ) ໃນການຖວາຍ ແຕ່ຕັ້ງແລ້ວຕ້ອງເຮັດ (ອ່ານ ຂໍ້ 10)
4. ຊັກຊວນນັກຮຽນວາງແຜນໃນການຖວາຍດັ່ງນີ້: 1) ອ້ອນວອນສາຣະພາບກັບພຣະເຈົ້າວ່າບໍ່ສາມາດຖວາຍສິບລົດ. 2) ອ່ານພຣະຄຳພີເປັນປະຈຳ ຫາກບໍ່ຮູ້ວ່າຈະອ່ານບົດໃດໃຫ້ລອງອ່ານ (ມາລາຄີ 3:6-12, ມັດທາຍ 25:31-46). 3) ວາງຣະບຽບ ເພີ່ມການຖວາຍແຕ່ລະອາທິດຢ່າງສມໍ່າສເມີ ອາທິດລະດອນສອງດອນ ເຮັດແນວນີ້ເລື້ອຍໆ.

ຖວາຍດ້ວຍທ່າທິທີ່ເໝາະສົມ: (2 ໂກຣິນໂທ 9:7-8, 11-15)

1. ການຖວາຍດ້ວຍທ່າທິທີ່ບໍ່ເໝາະສົມທີ່ໂປໂລກ່າວແມ່ນ ບໍ່ຖວາຍດ້ວຍເສັຍດາຍ ບໍ່ຖວາຍດ້ວຍຂຶ້ນໃຈ (ອ່ານ ຂໍ້ 7).
2. ຖວາຍດ້ວຍທ່າທິທີ່ເໝາະສົມ (ອ່ານຂໍ້ 7-9)
 - ກ. Cheerful ຍິ້ມແຍ້ມແຈ່ມໃຈ
 - ຂ. Generously ໃຈກວ້າງຂວາງ
 - ຄ. Thankfully ຂອບພຣະຄຸນ
3. ການຖວາຍໃຫ້ໂບດນັ້ນບໍ່ແມ່ນແຕ່ໃຊ້ໃນໂບດຍັງນໍາໄປເຖິງພາຍນອກອີກ (ຂໍ້ 11-12)
4. ເຂົ້າສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ຫລືມີໂອກາດຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າຍ້ອນການຖວາຍຂອງທ່ານ (ຂໍ້ 13-14)
5. ເຮົາຄວນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າເໝາະພຣະອົງຊົງໃຫ້ເຮົາກ່ອນເຮົາຈະໄດ້ຖວາຍ (ຂໍ້ 15).

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ບົດແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ເພິ່ງພຣະຄຸນ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	2 ໂກຣິນໂທ 12:1-10
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	2 ໂກຣິນໂທ 10:1-13:13
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຮົາເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງດ້ວຍພຣະຄຸນ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຮົາບັນລຸຜົນຢ່າງໃດ?
<u>ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກເປັນບົດຮຽນສອນໃຫ້ເຮົາເພິ່ງພຣະຄຸນ.

ວິທີສອນ

1. ເວົ້າເຮື່ອງໂປໂລໂອ້ອວດເຮື່ອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳງານໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນມີທັງການອັດສະຈັນນິມິດເຫັນຟ້າສວັນ ແລະມີທັງສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍ, ໂປໂລໂອ້ອວດເຮື່ອງເຫັນສວັນຊັ້ນທີສາມ ສ່ວນສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຖ່ອມຕົວຍົກຍ້ອງການກະທຳຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ເຮົາທັງຫລາຍກໍຈະພູມໃຈໂອ້ອວດເຮື່ອງຄວາມສຳເລັດບາງຢ່າງຂອງເຮົາ ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮົາໂອ້ອວດຈົນເກີນໄປພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາມີສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກນັບຖືຢ່າເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.
2. ແຕ່ລະຫົວຂໍ້ໄດ້ບັນຈຸ 1, 2, 3 ເປັນຄຳເນັ້ນໜັກໃນຫົວຂໍ້ນັ້ນ.

ດ້ວຍພຣະຄຸນຈຶ່ງມີໂອກາດ: (2 ໂກຣິນໂທ 12:1-6)

1. ໂປໂລມີເຫດຜົນໃນການໂອ້ອວດ ໃນ ຂໍ້ 1-6 ເຮື່ອງພຣະເຈົ້າຊົງນຳເພິ່ນຂຶ້ນໄປຍັງສວັນຊັ້ນທີສາມ ເພາະວ່າພວກຄູສອນປອມໃນເມືອງໂກຣິນໂທໄດ້ມາສືບຖາມ ໂປໂລຫລາຍປະການ (ອານ 12:11).
2. ຂໍ້ 2-4 ເມື່ອໂປໂລເວົ້າວ່າ ເມື່ອສິບສີ່ປີນັ້ນແມ່ນໂປໂລເວົ້າເຖິງຕົນເອງທີ່ກຳລັງຂີ່ມ້າໄປຂົ່ມເຫງຄຣິສຕຽນ ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຕົກຈາກຫລັງມ້າ ແລະຕາບອດດ້ວຍເຫັນຣິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ສຳແດງແສງກ້າ, ໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມເຈັບປວດເປັນເວລາສາມວັນນັ້ນແຫລະພຣະເຈົ້າໄດ້ສຳແດງສວັນ (Paradise) ໃຫ້ເພິ່ນເຫັນ. (ກິຈການ 9).
3. ຄຳວ່າ (Paradise) ເປັນພາສາກຶກເຄົ້າ Persian ດຽວນີ້ກາຍເປັນພາສາອັງກິດ, Paradise ແປວ່າ a park-like enclosure ເປັນຄືສວນທີ່ອຸດົມສົມບູນທຸກຢ່າງທີ່ມີກຳແພງລ້ອມຢ່າງສວຍງາມດີ.

ເພິ່ງພຣະຄຸນໃນຍາມເປັນທຸກ: (2 ໂກຣິນໂທ 12:7-8)

1. ໂປໂລໄດ້ເລົ່າເຖິງສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດນັ້ນເພິ່ນບໍ່ໄດ້ບອກ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເປີດເຜີຍ.
2. ຫາກເຮົາກັບຄືນໄປອ່ານບົດ 11:23-28 ເຮົາຈະເຫັນວ່າໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງບັນຫາເຮືອງຖືກຄຸກ, ຖືກຂັງນຕີ, ຖືກເຂົາຄວ່າງຫິນໃສ່, ບັນຫາເຮືອຫລົ້ມ, ບັນຫາຖືກໂຈນບຸ້ນ, ບັນຫາການອົດຫລັບອົດນອນ, ບັນຫາພິ່ນອຸຮັບໃຊ້ນຳກັນບໍ່ສັດຊື່, ບັນຫາຂາດເຂົ້າປາອາຫານ, ບັນຫາໜາວສິ້ນເພາະບໍ່ມີເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມພຽງພໍແລະອື່ນໆ
3. ສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍແປວ່າບັນຫາໃນຊີວິດ ແຕ່ໂປໂລຮູ້ຈັກໝູນໃຊ້ບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນກາຍເປັນເຄື່ອງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນນອບນ້ອມຖ່ອມຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.

ເພິ່ງພຣະຄຸນຈົນໝົດໃຈ: (2 ໂກຣິນໂທ 12:9-10)

1. ຂໍ້ 9 ແປວ່າຍາມໃດຫາກເຮົາມີຄວາມອ່ອນແອຈະຊ່ອຍໃຫ້ຖ່ອມຕົວແລ້ວໄປເພິ່ງຮິດເດດຂອງພຣະຄຣິດກໍຈະຊ່ອຍໃຫ້ທົນຢູ່ໄດ້.
2. ຍົກຕົວຢ່າງດອກໄຟຟ້າຈະບໍ່ມີແສງສວ່າງຫາກບໍ່ຕິດກັບແມ່ໄຟ.
3. ເວົ້າເຮືອງ ພຣະເຢຊູກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຄືແສງສວ່າງສຳລັບໂລກ” (ມັດທາຍ 5:14). ແຕ່ແສງສວ່າງທີ່ຊົງກ່າວຈຳເປັນຕ້ອງຕິດພັນກັບພຣະອົງຈຶ່ງຈະມີແສງສວ່າງ.
4. ຂໍ້ 10 ໂປໂລເປີດເຜີຍສັງໝາມຂອງຮ່າງກາຍຂອງເພິ່ນ ແຕ່ສັງໝາມເຫລົ່ານັ້ນເພິ່ນໄດ້ມອບໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຜ່ານມັນໄດ້.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌